

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.727 van 29 februari 2000

A. 89.832/VI-15.434

In zake : **MICHIELS** Jean-Pierre,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bruno COLLINS, advocaat,
place Saint-Jacques 11 bus 21
4000 Luik,

tegen :

**het Openbaar Centrum voor
Maatschappelijk Welzijn van SPA.**

**DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE VIe KAMER
VAN DE RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 28 februari 2000 door Jean-Pierre MICHIELS ingediende vordering tot schorsing, met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van de beslissing die de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Spa op zijn vergadering van 18 februari 2000 heeft genomen en waarbij wordt bepaald dat de schorsing met inhouding van wedde gedurende twee maanden die op de vergadering van 26 januari 2000 als tuchtstraf is uitgesproken, ingaat per 1 maart 2000;

Gelet op de beschikking van 28 februari 2000 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij zij

worden opgeroepen om te verschijnen op 29 februari 2000 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. FRANCIS, loco Mr. COLLINS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten uit de vordering tot schorsing blijken :

1. Tegen verzoeker, die sedert 1 oktober 1982 secretaris is van het O.C.M.W. van Spa, is door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Spa een tuchtprocedure ingesteld.

Hij is een eerste keer bij een brief van 20 juli 1999 opgeroepen om in het kader van de voormelde tuchtprocedure te worden gehoord en heeft op 11 oktober 1999 een nieuwe oproeping gekregen.

Verzoeker is door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn in het bijzijn van zijn raadslieden gehoord tijdens de vergadering van 28 oktober 1999, waarna hij een brief met opmerkingen aan de verwerende partij heeft gericht.

Tijdens de vergadering van 1 december 1999 is hij nogmaals gehoord.

2. De Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Spa heeft op zijn vergadering van 26 januari 2000 aan verzoeker bij wijze van tuchtstraf een schorsing met inhouding van wedde gedurende 2 maanden opgelegd.

In die beslissing, waarvan aan verzoeker kennis is gegeven bij brief van 31 januari 2000, was niet aangegeven op welke datum die straf inging.

Verzoeker heeft bij brief van 18 februari 2000 bij de Gouverneur van de Provincie Luik een willig beroep ingesteld.

De verwerende partij is daarvan naar behoren op de hoogte gebracht bij een faxbericht dat dezelfde dag aan haar is gericht.

De raadsman van verzoeker heeft op de terechtzitting laten weten dat de toezichthoudende overheid nog geen uitspraak had gedaan over die vordering.

3. Op zijn vergadering van 18 februari 2000 heeft de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Spa besloten dat de schorsing met inhouding van wedde die op de vergadering van 26 januari 2000 bij wijze van tuchtstraf aan verzoeker was opgelegd, ingaat per 1 maart 2000.

Die beslissing is als volgt gesteld :

" Raadslid BRODURE corrigeert het opschrift van het agendapunt waarin een verschrijving was geslopen.

Er wordt eenparig besloten dat de schorsing die bij beslissing d.d. 26-01-2000 van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Spa aan Secretaris J.P. MICHIELS is opgelegd, ingaat op 1 maart 2000. Bij de eerstvolgende post zal daarvan aan de heer MICHIELS kennis worden gegeven.

De schorsing brengt inhouding van wedde mee. Tijdens de schorsing verliest de heer MICHIELS zijn recht op wedde, maar hij behoudt een bezoldiging die overeenstemt met het bedrag van het bestaansminimum zoals dat bepaald is in de wet van 7 augustus 1974 (art. 284 van de Nieuwe Gemeentewet), op voorwaarde dat hij aan de wettelijke voorwaarden voldoet.

Mevrouw J. PRINCE zou worden aangewezen als vervanger van de heer J.P. MICHIELS voor de duur van diens schorsing. De Voorzitter van de Raad, die ook deze vergadering voorziet, stelt voor om tijdens de volgende vergadering in deze vervanging te voorzien.

De raadsleden aanvaarden dit voorstel eenparig."

Dat is de bestreden handeling.

Overwegende dat de verwerende partij, met een faxbericht dat op 29 februari 2000 om 8.50 uur bij de Raad van State is ingekomen, gevraagd heeft "de zaak naar een latere datum te verschuiven";

Overwegende dat dit verzoek, dat onverenigbaar is met de procedure van schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 305, § 1, van de nieuwe gemeentewet van 24 juni 1988, aan machtsoverschrijding en aan schending van het beginsel

van behoorlijk bestuur; dat hij stelt dat de tuchtstraf moest worden uitgesproken binnen een termijn van twee maanden vanaf 1 december 1999, de datum waarop hij voor het laatst door de verwerende partij is gehoord, en dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, die de verwerende partij is, weliswaar op zijn vergadering van 26 januari 2000 besloten heeft om hem gedurende twee maanden te schorsen, doch pas op 18 februari 2000 gepreciseerd heeft dat die schorsing inging op 1 maart 2000; dat hij betoogt dat de tuchtschorsing een ondeelbaar geheel vormt en dat die tuchtschorsing dan ook onwettig is, aangezien alle bestanddelen ervan niet eerder zijn vastgesteld dan 18 februari 2000, dat is na het verstrijken van de dwingende termijn van twee maanden gesteld in de bepaling van de gemeentewet waarnaar in het middel wordt verwezen;

Overwegende dat niet betwist wordt dat de verwerende partij binnen een termijn van twee maanden nadat ze verzoeker voor het laatst gehoord had, besloten heeft hem bij wijze van tuchtstraf een schorsing van twee maanden met inhouding van wedde op te leggen; dat zij echter pas op 18 februari 2000 de datum van inwerkingtreding ervan heeft bepaald; dat niet blijkt dat de verwerende partij doordat ze die precisering, die slechts verband houdt met de nadere regels van de tuchtstraf en niet met het principe zelf ervan, pas zowat 18 dagen na het verstrijken van die termijn heeft aangebracht, artikel 305, § 1, van de nieuwe gemeentewet of het beginsel van behoorlijk bestuur zou hebben geschonden; dat het middel niet als ernstig kan worden bestempeld;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van artikel 53, § 1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, aan

machtsoverschrijding, aan schending van het beginsel van rechtszekerheid en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat hij aanvoert dat de bestreden handeling waarin wordt beslist dat de tuchtstraf die op 26 januari 2000 is uitgesproken op 1 maart 2000 ingaat, aan die tuchtstraf een bij voorraad uitvoerbaar karakter verleent, dat kennelijk in strijd is met het artikel waarnaar in het middel wordt verwezen, in welk artikel impliciet maar zeker wordt verboden aan dat soort van straffen zulk een karakter te verlenen (...)" ; dat hij betoogt dat de bepaling waarnaar in het middel wordt verwezen, uitsluit dat een tuchtschorsing gedurende minder dan drie maanden bij voorraad uitvoerbaar zou zijn en dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn de bevoegdheid zou hebben zulk een schorsing dat karakter te verlenen;

Overwegende dat artikel 53, § 1, van de voormelde organieke wet van 8 juli 1976 als volgt luidt : "De beslissingen waarbij, bij wijze van tuchtmaatregel, een schorsing voor drie maanden, een terugzetting in graad, het ontslag van ambtswege of de afzetting worden uitgesproken, worden onderworpen aan het advies van het college van burgemeester en schepenen alsmede aan de goedkeuring van de bestendige deputatie. Zij worden bij voorraad ten uitvoer gelegd, tenzij de raad anders beslist." ;

Overwegende dat de voormelde wetsbepaling, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, niet lijkt te impliceren dat een schorsing van minder dan drie maanden niet kan worden uitgevoerd of dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn niet bevoegd zou zijn die schorsing uitvoerbaar te maken; dat niets erop wijst dat zulk een schorsing bij tuchtmaatregel, die niet hoeft te worden goedgekeurd, niet uit zichzelf uitvoerbaar zou zijn, zoals elke andere eenzijdige beslissing van een

administratieve overheid; dat het middel niet ernstig kan worden geacht;

Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in het voormelde artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de vordering niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering wordt afgewezen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negenentwintig februari tweeduizend en een door :

de HH. LEWALLE, staatsraad, waarnemend voorzitter,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

P. LEWALLE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.